

02.02.2008 TEB BASIN AÇIKLAMASI

TÜRBAN YOKSULLUĞU ÖRTMÜYOR, ÇETELERİ SAKLIYOR

Üniversitelerde öğrenim gören türbanlı öğrencilerin türbanları ile kampüse ve sınıflarına girmelerini sağlamak için düzenlenen Anayasa değişiklikleri dizisi, ülkede son günlerde suni bir gündem yaratmıştır. Laik-antilaik ekseninde bir toplumsal kutuplaşma yaratılarak, ülkemizde yaşanan yoksullaşma ve işsizleşme gerçeği göz ardı edilmektedir. 2002'de yüzde 14'ten 2007'de yüzde 16.4'e çıkan işsizlik, Türkiye'nin temel sorunu ve ana toplumsal huzursuzluk kaynağı olmaya aday meselesidir. Ayrıca ülke ekonomisinin bu kadar kırılgan ve krizlere gebe olduğu, gelir eşitsizliğinin bu denli arttığı dönemde bu yapay gündemler, dünya piyasalarının etki ve tepkilerine maruz bırakılan ülke ekonomisinin, bu kriz ortamında yaşamış olduğu gerçek sorunlara dair de bir açılım sunmaktan uzaktır. Ayrıca, Meclis komisyonunda beklemekte olan "Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası" Yasa Tasarı ile yaratılması muhtemel "sosyal güvensizlik" ortamı mevcut iken, ülkenin en önemli sorununu türban haline getirmek, daha ciddi toplumsal sorunları çözmekte zorlanan yapıların ülkemizin gerçek gündemini perdelemeye dönük bir adımdır.

Türk Eczacıları Birliği ülkemizde hak ve özgürlüklerin genişlemesi, korunması, geliştirilmesi ve demokratik açılımların hayat bulabilmesi için her girişime elinden geldiğince destek vermiş ve vermeye devam edecektir. Ancak özellikle laik-antilaik kutuplaşması çerçevesinde yaratılan çatışmacı ve kaotik ortam, insanlarımızın çok daha ciddi ve çözümü elzem toplumsal sorunlara tepki verme potansiyelini soğurmuştur. Bu kaotik ortam içinde çaresiz bırakılan insanlarımız, suni kutuplaşmanın yarattığı çözümsüzlük ortamına mahkum edilmektedir.

Kamu hizmetlerinde türbanlı çalışma yasağı ile üniversitelerde türbanlı okumanın serbestleşmesi birbiri ile çelişmektedir. Üniversite diplomasında "türbanlı" resmi bulunan bir hakimin ya da hekimin tarafsızlığı konusu bu tür bir düzenleme ile hasta veya tutuklu açısından sorgulanabilir duruma gelecektir. Diğer yandan, türban, Türkiye'nin hak ve özgürlükler ile ilgili sorunları arasında en üst sırada yer almamaktadır. Düşünceleri yüzünden politikacıların, gazetecilerin, düşünürlerin ve yazarların öldürüldüğü, bilim insanlarının yargılandığı, topluca fikirlerini açıklamanın hala suç sayılabildiği ülkemizde, özgürlükler ile ilgili bütüncül bir yaklaşıma gereksinim bulunmaktadır. Hak ve özgürlüklere yönelik bütüncül bir yaklaşıma sahip olunmayan ülkemizde sadece belirli kesimler için özgürlük adı altında yapılan bir düzenleme, çifte standart anlamı taşımaktadır.

Toplumsal hayatımız, çetelerin kişi hak ve hürriyetlerin hiçe saydığı, hatta yargı sürecini kullandığı şiddet yöntemleri ile etkilemeye çalıştığı bir tarihsel süreç içinde sıkışmış bulunmaktadır. Yıllardır faili meçhul cinayetlerin gölgesinde yaşatmaya çalıştığımız demokrasimizin çifte standarta dayalı ve evrensel olarak kapsayıcı olmayan bir Anayasa değişikliğine değil; tüm toplumsal kesimlerin evrensel haklarını tanıyan demokratik ve katılımcı bir şekilde hazırlanmış laik ve sosyal hukuk devleti ilkelerine bağlı yeni bir Anayasa'ya ihtiyacı vardır. Zira, yurttaşlarımız, çağdaş, laik, insan onuruna yaraşır, özgürlükçü ve katılımcı bir toplumsal hayat hak etmektedir.

Ayrıca, "türbanın nasıl bağlanacağı" şeklindeki tartışma ise, hem türban takan hem de takmayan kadınları bir kez daha nesneleştirmekten öte bir anlam taşımamaktadır. Kadınlara sorulmadan, kadınlar adına yapılan bu düzenlemenin kadın özgürlüğü perspektifi ile bir ilgisi bulunmadığı açıktır. Kadınların nesneleştirildiği, kadınlar adına erkeklerin karar verdiği ve bunu meşru gördüğü bir düzenlemenin gündeme gelebiliyor olması, bir bakış açısını yansıtmaktadır. Bu bakış açısı, yasaları yapan zihniyetin erkek egemenliğini bir kez daha ortaya koymaktadır.

Kimsenin kimseyi kıyafetinden veya düşüncesinden dolayı yargılamadığı ve öldürmediği, herkesin eşit ve özgür vatandaşlar olarak birbirini algıladığı bir ülke hepimizin özlemidir. Bunun için, uzlaşma zeminlerini çoğaltmalı, özgürlükler sorununa daha bütüncül bir perspektiften yaklaşmalı, toplumsal ve ekonomik refaha yönelik çabamızı artırmalı ve enerjimizi Türkiye'nin çağdaş ve demokratik yapısını korumak ve geliştirmek için harcamalıyız. Çetelerin yönettiği değil, bütüncül bir eşitlik ve özgürlük anlayışına sahip demokrasinin egemen olduğu bir Türkiye'ye ihtiyacımız var.